

Тюлькіна Катерина

к.е.н., доцент

Санніков Євгеній

студент

Одеська державна академія будівництва та архітектури
м. Одеса

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В ЖИТЛОВОМУ СЕКТОРІ ЯК МОЖЛИВІСТЬ ДЛЯ РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Ступінь соціально–економічного розвитку, та, відповідно, рівень життя населення будь–якої країни безпосередньо пов'язані з кількістю енергії, що споживається. Якщо до недавнього минулого головним його фактором було збільшення споживання матеріальних і енергетичних ресурсів, то найактуальнішим питанням сьогодення є підвищення ефективності їх використання. Світовий досвід показав, що висока енергомісткість економіки в поєднанні з дефіцитністю власної енергетичної бази спричиняє численні проблеми низької цінової конкурентоспроможності, додаткового навантаження на державний бюджет, посилення інфляційних процесів.

На кожній із стадій виробництва, перетворення, передавання та споживання енергії мають місце її безповоротні втрати. Рішення питань їхнього зменшення та підвищення ефективності використання енергії на кожній з цих стадій являє собою сутність енергозбереження. Законодавством України дане поняття визначається наступним чином: енергозбереження – це діяльність (організаційна, наукова, практична, інформаційна), спрямована на раціональне використання та економне витрачання первинної та перетвореної енергії і природних енергетичних ресурсів в національному господарстві і яка реалізується з використанням технічних, економічних та правових методів [1]. В свою чергу енергоефективність передбачає економію енергоресурсів за рахунок покращення якості їх споживання.

Нові цілі в розвитку енергетики з поновлюваних джерел знайшли своє відображення в Державній цільовій економічній програмі енергоефективності на 2010–2016 роки [2]. Мета програми – оптимізація структури енергетичного балансу держави, у якому частка енергоносіїв, отриманих з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, становитиме у 2015 році не менш як 10 відсотків, шляхом зменшення частки імпортованих викопних органічних видів енергоресурсів, зокрема природного газу, та заміщення їх альтернативними видами енергоресурсів, у тому числі вторинними, за умови належного фінансування Програми.

Основні напрямки Програми:

– будівництво та реконструкція електричних мереж, будівництво пристанційних вузлів, підстанцій та електричних мереж для приєднання об'єктів, які виробляють електроенергію з відновлюваних джерел енергії;

– впровадження технологій, що передбачають використання теплових насосів, електричного теплоаккумуляційного обігріву та гарячого водопостачання на підприємствах комунальної форми власності та бюджетних установах;

– проведення модернізації об'єктів комунального господарства, у тому числі переведення котелень, що обслуговують об'єкти соціальної сфери, на використання відновлюваних джерел енергії та альтернативних палив;

– проведення досліджень потенціалу регіонів України щодо розміщення генерації з альтернативних джерел енергії,

– проведення досліджень вітропотенціалу шляхом визначення пріоритетних районів розташування ВЕС та встановлення вимірювального устаткування.

Орієнтовний обсяг фінансування Програми становить 344,22 млрд. гривень, у тому числі 5,91 млрд. – за рахунок державного бюджету, 15 млрд. – за рахунок місцевих бюджетів, 323,31 млрд. гривень – за рахунок інших джерел.

У житловому фонді України в 2014 році близько 9 млн. будинків загальною площею 966,1 млн. кв. м. З них 59,4 тис. будинків або 3,3 млн. кв. метрів знаходилося в експлуатації з граничною ступенем зносу. Крім того більшість будівель не відповідають сучасним вимогам з енергозбереження. Отже, перспективним полем діяльності для будівельних підприємств є заходи з санації будівель, що дозволять їм диверсифікувати напрямки своєї діяльності та підвищити ефективність функціонування [3].

Так, в Німеччині пропонують терміни «комплексна» та «енергетична» санація. Всі проведені заходи при цьому підрозділяються на: «енергетично обов'язкові» (утеплення покрівель та горищ; утеплення фасадів; заміна вікон та балконних дверей; утеплення перекриттів підвалів; оновлення систем опалення та гарячого водопостачання; оновлення системи вентиляції) та «енергетично необов'язкові» (гідроізоляція покрівель і т.п.; заміна сантехнічного обладнання; облицювання кахлем кухонь і санвузлів; оновлення систем електропостачання; прибудова нових або оновлення балконів і лоджій; ремонт сходових клітин; створення архітектурновиразних входів в будівлю; оновлення вхідних дверей в квартиру). Подібна програма на замовлення Федерального Міністерства Економіки та Енергетики ФРН буде впроваджена в 2017 році для 20–25 типових житлових будинків у різних регіонах України [4].

В рамках проведення санації будівель будівельні підприємства можуть обрати наступні точки прикладення зусиль:

Модернізація стін фасаду:

а) утеплення стін фасаду плитами спіненого пінополістиролу з опорядженням легкими тонкошаровими штукатурками;

б) утеплення стін фасаду мінераловатними плитами з вентиляльованим повітряним прошарком та опорядженням керамічними плитами (товщина теплоізолюючого шару не менше 150 мм).

Модернізація дахового перекриття – утеплення дахового перекриття з використанням теплоізолюючого шару (наприклад: плити з базальтової вати, товщиною не менше 100 мм) та прокладанням пароізоляційного шару.

Модернізація підвального перекриття – утеплення підлоги зі сторони підвалу з використанням теплоізолюючого шару (наприклад: плити з базальтової вати, товщиною не менше 100 мм) та прокладанням пароізоляційного шару.

Встановлення енергозберігаючих вікон та балконних блоків.

Утеплення під'їздів – заміна вікон на енергозберігаючі, встановлення вхідних утеплених дверей, відновлення тамбурів.

Отже, впровадження заходів з енергозбереження в ЖКГ дозволить не тільки зменшити обсяг споживання ресурсів, їх втрати та вартість комунальних послуг, але й несе в собі можливості для диверсифікації діяльності будівельних підприємств.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про енергозбереження» №74/94–вр від 1.07.1994 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/74/94–вр>.
2. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної цільової економічної програми енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010–2016 роки» №243 від 1 березня 2010р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/243–2010–п/para14#n14>.
3. Статистичний бюлетень «Житловий фонд України у 2014 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2015/bl/07/bl_gf_14.zip.
4. Комплексна енергозберігаюча санація житлових будівель [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://sampleprojectsdotorg.wordpress.com/>.

Харченко Вікторія

к.э.н., доцент

Донецкий национальный технический университет

СОДЕРЖАНИЕ ИННОВАЦИОННОЙ АКТИВНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Существующие условия, в которых функционируют промышленные предприятия, не являются благоприятными не только для развития деятельности, но и для выполнения хозяйственных задач в обычном режиме. Заметное снижение активности деятельности отечественного бизнеса было вызвано мировым финансово–экономическим кризисом (2008 г.). В настоящее время предпосылок для оживления экономической среды не предвидится в связи с крайней нестабильностью во всех сферах управления.

Однако именно в такие времена экономического спада создаётся фундамент для активизации хозяйственной деятельности, поиска новых способов и методов управления бизнесом, усовершенствованных путей преодоления кризисных последствий работы рыночных механизмов. В связи с этим для субъектов хозяйствования всё актуальнее становятся вопросы развития финансово–экономической деятельности, в т.ч. развития на инновационной основе, обеспечивающей конкурентные позиции на рынке в стратегической перспективе.

Целью работы является теоретическое обоснование содержания инновационной активности предприятия в условиях стратегического управления развитием.